

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

Bat Sheva (Bathsheba)

1. שמ"ב י, ז

" וישמע, דוד; וישלח, את-יואב, ואת כל-הצבא, הגברים."

On learning this, David sent out Joab and the whole army—including the professional fighters.

2. שמ"ב יא, א

" ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים, וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון, ויצרו, על-רבה; ודוד, יושב בירושלם."

At the turn of the year, the season when kings go out [to battle], David sent Joab with his officers and all Israel with him, and they devastated Ammon and besieged Rabbah; David remained in Jerusalem.

3. מלבי"ם שמ"ב יא, א

" שעל ידי זה שישב המלך בביתו ולא הלך בעצמו ללחום מלחמת ה' בא מעשה לידו."

4. שמ"ב יא, ב

" ויהי לעת הערב, ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך, וירא אשה רחצת, מעל הגג; והאשה, טובת מראה מאד."

Late one afternoon, David rose from his couch and strolled on the roof of the royal palace; and from the roof he saw a woman bathing. The woman was very beautiful "

5. שמ"ב פרק יא

" א ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים, וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון, ויצרו, על-רבה; ודוד, יושב בירושלם. ב ויהי לעת הערב, ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך, וירא אשה רחצת, מעל הגג; והאשה, טובת מראה מאד. ג וישלח דוד, וידרש לאשה; ויאמר, הלוא-זאת בת-נשבע בת-אליעם--אשת, אוריה החתי. ד וישלח דוד מלאכים ויקחה, ותבוא אליו וישכב עמה, והיא מתקדשת, מטמאתה; ותשב, אל-ביתה. ה ותהר, האשה; ותשלח ותגד לדוד, ותאמר הרה אנכי. ו וישלח דוד, אל-יואב, שלח אלי, את-אוריה החתי; וישלח יואב את-אוריה, אל-דוד. ז ויבא אוריה, אליו; וישאל דוד, לשלום יואב ולשלום העם, ולשלום, המלחמה. ח ויאמר דוד לאוריה, רד לביתך ורחץ רגליך; ויצא אוריה מבית המלך, ותצא אחריו משאת המלך. ט וישכב אוריה, פתח בית המלך, את, כל-עבדי אדניו; ולא ירד, אל-ביתו. י ויגדו לדוד לאמר, לא-ירד אוריה אל-ביתו; ויאמר דוד אל-אוריה, הלוא מדרך אתה בא--מדוע, לא-ירדת אל-ביתך. יא ויאמר אוריה אל-דוד, הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים, ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות, ולשכב עם-אשתי; חיה וחי נפשך, אם-אעשה את-הדבר הזה. יב ויאמר דוד אל-אוריה, שב בזה גם-היום--ומחר אשלחה; וישב אוריה בירושלם ביום ההוא, וממחרת. יג ויקרא-לו דוד, ויאכל לפניו וישת--וישכרו; ויצא בערב, לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו, ואל-ביתו, לא ירד. יד ויהי בבקר, ויכתב דוד ספר אל-יואב; וישלח, ביד אוריה. טו ויכתב בספר, לאמר: הבו את-אוריה, אל-מול פני המלחמה החזקה, ושבתם מאחריו, ונכה ומת. טז ויהי, בשמור יואב אל-העיר; ויתן, את-אוריה, אל-המקום אשר ידע, כי אנשי-חיל שם. יז ויצאו אנשי העיר, וילחמו את-יואב, ויפל מן-העם, מעבדי דוד; וימת, גם אוריה החתי. יח וישלח, יואב; ויגד לדוד, את-כל-דברי המלחמה. יט ויצו את-המלאך, לאמר: ככלותך, את כל-דברי המלחמה--לדבר אל-המלך. כ והיה, אם-תעלה חמת המלך, ואמר לך, מדוע נגשתם אל-העיר להלחם: הלוא ידעתם, את אשר-ירו מעל החומה. כא מי-הכה את-אבילמך בן-ירבשת, הלוא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ, למה נגשתם, אל-החומה; וגם עבדך אוריה החתי, מת. כב וילה, המלאך; ויבא ויגד לדוד, את כל-אשר שלחו יואב. כג ויאמר המלאך, אל-דוד, כי-גברו עלינו האנשים, ויצאו אלינו השדה; ונהיה עליהם, עד-פתח השער. כד ויראו המוראים אל-עבדיך מעל החומה, וימותו מעבדי המלך; וגם, עבדך אוריה החתי--מת. כה ויאמר דוד אל-המלאך, כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה--כי-כזה וקצה, תאכל החרב; החזק מלחמתך אל-העיר והרסה, וחסדקה. כו ותשמע אשת אוריה, כי-מת אוריה אישה; ותספד, על-בעלה. כז ויעבר האבל, וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהי-לו לאשה, ותלד לו, בן; וירע הדבר אשר-עשה דוד, בעיני יהוה."

At the turn of the year, the season when kings go out [to battle], David sent Joab with his officers and all Israel with him, and they devastated Ammon and besieged Rabbah; David remained in Jerusalem. Late one afternoon, David rose from his couch and strolled on the roof of the royal palace; and from the roof he saw a woman bathing. The woman was very beautiful, and the king sent someone to make inquiries about the woman. He reported, "She is Bathsheba daughter of Eliam [and] wife of Uriah the Hittite." David sent messengers to fetch her; she came to him and he lay with her—she had

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

just purified herself after her period—and she went back home. The woman conceived, and she sent word to David, “I am pregnant.” Thereupon David sent a message to Joab, “Send Uriah the Hittite to me”; and Joab sent Uriah to David. When Uriah came to him, David asked him how Joab and the troops were faring and how the war was going. Then David said to Uriah, “Go down to your house and bathe your feet.” When Uriah left the royal palace, a present from the king followed him. But Uriah slept at the entrance of the royal palace, along with the other officers of his lord, and did not go down to his house. When David was told that Uriah had not gone down to his house, he said to Uriah, “You just came from a journey; why didn’t you go down to your house?” Uriah answered David, “The Ark and Israel and Judah are located at Succoth, and my master Joab and Your Majesty’s men are camped in the open; how can I go home and eat and drink and sleep with my wife? As you live, by your very life, I will not do this!” David said to Uriah, “Stay here today also, and tomorrow I will send you off.” So Uriah remained in Jerusalem that day. The next day, David summoned him, and he ate and drank with him until he got him drunk; but in the evening, [Uriah] went out to sleep in the same place, with his lord’s officers; he did not go down to his home. In the morning, David wrote a letter to Joab, which he sent with Uriah. He wrote in the letter as follows: “Place Uriah in the front line where the fighting is fiercest; then fall back so that he may be killed.” So when Joab was besieging the city, he stationed Uriah at the point where he knew that there were able warriors. The men of the city sallied out and attacked Joab, and some of David’s officers among the troops fell; Uriah the Hittite was among those who died. Joab sent a full report of the battle to David. He instructed the messenger as follows: “When you finish reporting to the king all about the battle, the king may get angry and say to you, ‘Why did you come so close to the city to attack it? Didn’t you know that they would shoot from the wall? Who struck down Abimelech son of Jerubbesheth? Was it not a woman who dropped an upper millstone on him from the wall at Thebez, from which he died? Why did you come so close to the wall?’ Then say: ‘Your servant Uriah the Hittite was among those killed.’” The messenger set out; he came and told David all that Joab had sent him to say. The messenger said to David, “First the men prevailed against us and sallied out against us into the open; then we drove them back up to the entrance to the gate. But the archers shot at your men from the wall and some of Your Majesty’s men fell; your servant Uriah the Hittite also fell.” Whereupon David said to the messenger, “Give Joab this message: ‘Do not be distressed about the matter. The sword always takes its toll. Press your attack on the city and destroy it!’ Encourage him!” When Uriah’s wife heard that her husband Uriah was dead, she lamented over her husband. After the period of mourning was over, David sent and had her brought into his palace; she became his wife and she bore him a son. But the LORD was displeased with what David had done, “

6. סנהדרין סט ע"ב
" מדכתיב (שמואל ב יא, ג) הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי וכתוב ((שמואל ב כג, לד) (ו)אליעם בן אחיתופל הגילוני וכתוב (שמואל ב יב, כה) "
7. כתובות ט ע"א
" וכי תימא מעשה שהיה מפני מה לא אסרוה התם אונס הוה "
8. רד"ק שמ"ב יא, ב
"הוא ראה אותה מעל הגג שהיתה רוחצת בביתה".
9. רש"י שמ"ב יא, ב
" מטומאתה: מנדתה"
10. נידה לא ע"ב
" ואמר רבי יצחק אמר רבי אמי: אין אשה מתעברת אלא סמוך לוסתה, שנאמר הן בְּעוֹן חוֹלְלֵי (תהילים נ"א, ז). ורבי יוחנן אמר: סמוך לטבילה, שנאמר וּבְחֻטָּא יִחְמַתְנִי אִמִּי (שם)".
11. רש"י שמ"ב יא, ח
" שהיה מתכוין שישכב עם אשתו ויהא סבור שממנו היא מעוברת"

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

12. קידושין מג ע"א

"אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו מאי טעמא מורד במלכות הוה דקאמר ליה (שמואל ב יא, יא) ואדוני יואב וכל עבדי אדוני על פני השדה חונים"

13. במדבר רבה פרשה כג יג

"וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה (ו) אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם (מל"א ב', ה). מה עשה לו? את מוצא, בשעה שכתב דוד ליואב 'הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבבתם מאחרי ונכה ומת', עשה כך ונהרג. נתקבצו כל ראשי החילים על יואב להרגו, שהיה ראש הגבורים, שכך כתיב בו 'אוריה החתי על שלשים ושבעה' (שמ"ב כג, לט). הראה להם את הכתב, לפיכך כתיב 'את אשר עשה לי יואב בן צרויה'..."

14. Parallelism Between the story of Yehuda & Tamar and the story of David & Bat Sheva

- Forbidden sex – Yehudah with his daughter in law and David with a married woman
- Both women become pregnant as a result
- Both Yehuda and David sentence wrongly someone to death (Tamar & Uria)
- Both women notify (not in direct conversation) the men they are pregnant (by hint or messenger)
- At the end both men acknowledge their sin
- The name Bat Shua appear in both stories (Yehudah's wife and Bat Sheva in the book of Chronicles)
- The phrase 'ולא יסוף עוד לדעתה' appear in both stories and nowhere else in the bible
- Both come from the same family (David is a descendant of Judah)

15. בראשית ל"ח, כו

"ולא יסוף עוד לדעתה"

16. רמב"ן בראשית ל"ח, כו

"ולא יסוף עוד לדעתה" - אחרי שהקים זרע לבניו לא רצה להיות עמה עוד ... וכתיב התם קול גדול ולא יסף

17. שופטים י"ט, טו

"ואין איש מאסוף אותם הביתה ללון"

18. שמ"ב יב, א-ד

"א וישלח יהוה את-נתן, אל-דוד; ויבא אליו, ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת, אחד עשיר, ואחד ראש. ב לעשיר, היה צאן ובקר-- הרבה מאד. ג ולרש אין-כל, כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה, ויחיה, ותגדל עמו ועם-בניו יחדו; מפתו תאכל ומכסו תששת, ובחיקו תשקב, ותהי-לו, כבת. ד ויבא הלה, לאיש העשיר, ויחמל לקחת מצאנו ומבקר, לעשות לארץ הבא-לו; ויקח, את-כבשת האיש הראש, ויעשה, לאיש הבא אליו."

and the LORD sent Nathan to David. He came to him and said, "There were two men in the same city, one rich and one poor. The rich man had very large flocks and herds, but the poor man had only one little ewe lamb that he had bought. He tended it and it grew up together with him and his children: it used to share his morsel of bread, drink from his cup, and nestle in his bosom; it was like a daughter to him. One day, a traveler came to the rich man, but he was loath to take anything from his own flocks or herds to prepare a meal for the guest who had come to him; so he took the poor man's lamb and prepared it for the man who had come to him."

19. שמ"ב יב, ה-ו

"ה ויחר-אף דוד באיש, מאד; ויאמר, אל-נתן, חי-יהוה, כי בן-מנות האיש העשה זאת. ו. ואת-הכבשה, ישלם ארבעתים: עקב, אשר עשה את-הדבר הזה, ועל, אשר לא-חמל."

David flew into a rage against the man, and said to Nathan, "As the LORD lives, the man who did this deserves to die! He shall pay for the lamb four times over, because he did such a thing and showed no pity."

20. סוכה נב ע"ב

"אמר רבא בתחלה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש שנאמר (שמואל ב יב, ד) ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח וכתיב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו"

21. מצודת דוד שמ"ב יב, א

"ואף כי הרבה בדברים שאין ענין להם עם דבר דוד, אולם כוונתו היתה להעלים ביותר לבל ירגיש דוד וישמור פיו מלפסוק הדין."

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

22. מצודת דוד שמ"ב יב, א

"שדוד בעצמו יפסוק הדין על עצמו"

23. שמ"ב יד, ה-ז

" ותאמר אכל אשה אלמנה אני וימת אישי. ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אותו. והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמדה גם את היורש וכבו את גחלתו אשר נשארה לבלתי שום שים לאישי שם ושארית על פני האדמה"

And she answered, "Alas, I am a widow, my husband is dead. Your maidservant had two sons. The two of them came to blows out in the fields where there was no one to stop them, and one of them struck the other and killed him. Then the whole clan confronted your maidservant and said, 'Hand over the one who killed his brother, that we may put him to death for the slaying of his brother, even though we wipe out the heir.' Thus they would quench the last ember remaining to me, and leave my husband without name or remnant upon the earth."

24. מלאכים א' כ, לח-מ

"וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו. ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כפר כסף תשקול. ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת"

Then the prophet, disguised by a cloth over his eyes, went and waited for the king by the road. As the king passed by, he cried out to the king and said, "Your servant went out into the thick of the battle. Suddenly a man came over and brought a man to me, saying, 'Guard this man! If he is missing, it will be your life for his, or you will have to pay a talent of silver.' While your servant was busy here and there, [the man] got away." The king of Israel responded, "You have your verdict; you pronounced it yourself."

25. מלאכים א' כ, מא-מב

"וימהר ויסר את האפר מעלי עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא. ויאמר אליו כה אמר ה' יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו"

Quickly he removed the cloth from his eyes, and the king recognized him as one of the prophets. He said to him, "Thus said the LORD: Because you have set free the man whom I doomed, your life shall be forfeit for his life and your people for his people."

26. דרשות הר"ן, דרוש י"א

" והשם יתברך ייחד כל אחד מהענינים האלו לכת מיוחדת, וצוה שיתמנו השופטים לשפוט המשפט הצודק האמיתי... שתכלית מינויים הוא כדי לשפוט את העם במשפט צדק אמיתי בעצמו, ואין יכלתם עובר ביותר מזה. ומפני שהסידור המדיני לא ישלם בזה לבדו, השלים הא-ל תיקונו במצות המלך. ונבאר עוד כשנניח צד אחד מהצדדים, הרי שנינו בפרק היו בודקין (סנהדרין מ ע"ב): תנו רבנן מכירים אתם אותו כו' התיריתם בו קיבל התראה התיר עצמו למיתה המית בתוך כדי דיבור וכו'. ואין ספק כי כל זה ראוי מצד משפט צדק, כי למה יומת איש, אם לא שידע שהכניס עצמו בדבר שיש בו חיוב מיתה ועבר עליו, ולזה יצטרך שיקבל עליו התראה, וכל יתר הדברים השנויים באותה ברייתא, וזהו משפט צדק אמיתי בעצמו הנמסר לדיינים. אבל אם לא יענש העובר כי אם על זה הדרך, יפסד הסידור המדיני לגמרי, שיתרבו שופכי דמים ולא יגורו מן העונש, ולכן צוה השם יתברך לצורך ישובו של עולם במינוי המלך... והמלך יכול לדון שלא בהתראה כפי מה שיראה שהוא צריך לקיבוץ המדיני."

27. שמות כ"א, לז

"ארבע צאן תחת השה"

28. שמ"ב יב, ו

"כי בן מות האיש העשה זאת, ואת הכבשה ישלם ארבעתים"

29. שמ"ב יב, ז-ט

"ז ויאמר נתן אל-דוד, אתה האיש; כה-אמר יהוה אלהי ישראל, ואנכי משחתיך למלך על-ישראל, ואנכי הצלתיך, מיד שאול. ח ואתנה לך את-בית אדניך, ואת-נשי אדניך בחיקך, ואתנה לך, את-בית ישראל ויהודה; ואם-מעט--ואספה לך, כהנה וכהנה. ט מדוע כזית את-דבר יהוה, לעשות הרע בעיניו (בעיני). את אוריה החתי הכית בחרב, ואת-אשתו לקחת לך לאשה; ואתו הרגת, בחרב בני עמון."

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

And Nathan said to David, "That man is you! Thus said the LORD, the God of Israel: 'It was I who anointed you king over Israel and it was I who rescued you from the hand of Saul. I gave you your master's house and possession of your master's wives; and I gave you the House of Israel and Judah; and if that were not enough, I would give you twice as much more. Why then have you flouted the command of the LORD and done what displeases Him? You have put Uriah the Hittite to the sword; you took his wife and made her your wife and had him killed by the sword of the Ammonites.

30. שמ"ב יב, י-יד

Punishment 1

"ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם"

Therefore the sword shall never depart from your House

Punishment 2

"כה אמר ה' הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת. כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש"

Thus said the LORD: 'I will make a calamity rise against you from within your own house; I will take your wives and give them to another man before your very eyes and he shall sleep with your wives under this very sun.

Punishment 3

"ויאמר דוד אל נתן חטאתי לה' ויאמר נתן אל דוד גם ה' העביר חטאתך לא תמות"

David said to Nathan, "I stand guilty before the LORD!" And Nathan replied to David, "The LORD has remitted your sin; you shall not die.

Punishment 4

"אפס כי נאץ נאצת את איבי ה' בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות"

However, since you have spurned the enemies of the LORD by this deed, even the child about to be born to you shall die."

31. תהילים נ"א

"א למנצח, מזמור לדוד. ב בבוא-אליו, נתן הנביא-- כאשר-בא, אל-בת-שבע. ג חנני אלהים כחסדך; קרב רחמיך, מחה פשעי. ד הרבה (הרב), כבסני מעוני; ומחטאתי טהרני. ה כי-פשעי, אני אדע; וחטאתי נגדי תמיד. ו לך לבדך, חטאתי, והרע בעיניך, עשיתי: למען, תצדק בדברך-- תצקה בשפטך. ז הן-בעוון חוללתי; ובחטא, יחמתני אמי. ח הן-אמת, חפצת בטחוח; ובסתם, חכמה תודיעני. ט תחטאני באזוב ואטהר; תכבסני, ומשלג אלבין. י תשמיעני, ששון ושמחה; תגלנה, עצמות דפיתי. יא הסתר פניך, מחטאי; וכל-עונתי מחה. יב לב טהור, ברא-לי אלהים; ורוח נכון, חדש בקרבי. יג אל-תשליכני מלפניך; ורוח קדשך, אל-תקח ממני. יד השיבה לי, ששון ישעך; ורוח נדיבה תסמכני. טו אלמדה פשעים דרכיך; וחטאים, אליך ישובו. טז הצילני מדמים, אלהים-- אלהי תשוועתי: תרנן לשוני, צדקתך. יז אדני, שפתי תפתח; ופי, יגיד תהלתך. יח כי, לא-תחפץ זבח ואתנה; עולה, לא תרצה. יט זבחי אלהים, רוח נשברה: לב-נשבר ונדכה-- אלהים, לא תבזה. כ היטיבה ברצונך, את-ציון; תבנה, חומות ירושלים. כא אז תחפץ זבחי-צדק, עולה וכליל; אז יעלו על-מזבחך פרים.

1 For the leader. A psalm of David, 2 when Nathan the prophet came to him after he had come to Bathsheba. 3 Have mercy upon me, O God, as befits Your faithfulness; in keeping with Your abundant compassion, blot out my transgressions. 4 Wash me thoroughly of my iniquity, and purify me of my sin; 5 for I recognize my transgressions, and am ever conscious of my sin. 6 Against You alone have I sinned, and done what is evil in Your sight; so You are just in Your sentence, and right in Your judgment. 7 Indeed I was born with iniquity; with sin my mother conceived me. 8 Indeed You desire truth about that which is hidden; teach me wisdom about secret things. 9 Purge me with hyssop till I am pure; wash me till I am whiter than snow. 10 Let me hear tidings of joy and gladness; let the bones You have crushed exult. 11 Hide Your face from my sins; blot out all my iniquities. 12 Fashion a pure heart for me, O God; create in me a steadfast spirit. 13 Do not cast me out of Your presence, or take Your holy spirit away from me. 14 Let me again rejoice in Your help; let a vigorous spirit sustain me. 15 I will teach transgressors Your ways, that sinners may return to You. 16 Save me from bloodguilt, O God, God, my deliverer, that I may sing forth Your beneficence. 17 O Lord, open my lips, and let my mouth declare Your praise. 18 You do not want me to bring sacrifices; You do not desire burnt offerings;

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

19 True sacrifice to God is a contrite spirit; God, You will not despise a contrite and crushed heart. 20 May it please You to make Zion prosper; rebuild the walls of Jerusalem. 21 Then You will want sacrifices offered in righteousness, burnt and whole offerings; then bulls will be offered on Your altar.

32. יומא כב ע"ב

"שאלו באחת(אגג ועמלק) ועלתה לו, דוד בשתיים(חטא אוריה ומפקד העם) ולא עלתה לו"

33. שמ"ב יב, טו

" וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל בֵּיתוֹ וַיִּגַּף ה' אֶת הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁתּוֹ אֲוִרְיָה לְדָוִד וַיִּאֲנָשׁ:"

Nathan went home, and the LORD afflicted the child that Uriah's wife had borne to David, and it became critically ill.

34. שמ"ב יב, טז-יט

" טז וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת-הָאֱלֹהִים, בְּעַד הַנְּעָר; וַיִּצַם דָּוִד צוֹם, וַבָּא וּלְן וּשְׁכַב אַרְצָה. יז וַיִּקְמוּ זַקְנֵי בֵיתוֹ, עָלָיו, לְהַקִּימוֹ, מִן-הָאָרֶץ; וְלֹא אָבָה, וְלֹא-בָרָא אֹתָם לֶחֶם. יח וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיָּמָת הַיֶּלֶד; וַיֵּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי-מָת הַיֶּלֶד, כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בַהֲיוֹת הַיֶּלֶד חַי דְּבַרְנוּ אֵלָיו וְלֹא-שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ, וַאֲיֵךְ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד, וְעָשָׂה רָעָה. יט וַיֵּרָא דָּוִד, כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים, וַיִּבֹן דָּוִד, כִּי מָת הַיֶּלֶד; וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-עֲבָדָיו הַמָּת הַיֶּלֶד, וַיֹּאמְרוּ מֵת. כ וַיִּקֶּם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיֵּרַחֵץ וַיִּסָּה, וַיַּחֲלֹף שְׂמֻלָּתוֹ, וַיִּבֹא בֵית-יְהוָה, וַיִּשְׁתַּחוּ; וַיִּבֹא, אֶל-בֵּיתוֹ, וַיִּשְׁאַל, וַיִּשְׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֵל. כא וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו, מָה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ; בְּעִבּוֹר הַיֶּלֶד חַי, צָמַת וַתִּבְרָךְ, וְכֹאשֶׁר מָת הַיֶּלֶד, קָמַת וַתֹּאכֵל לֶחֶם. כב וַיֹּאמֶר--בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי, צָמַתִּי וְאָבָכָה: כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדַע, יַחַנְנִי (וַחַנְנִי) יְהוָה וְחַי הַיֶּלֶד. כג וְעַתָּה מָת, לָמָּה זֶה אָנִי צָם--הַאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוֹ, עוֹד: אָנִי הֲלֹךְ אֵלָיו, וְהוּא לֹא-יָשׁוּב אֵלָי."

David entreated God for the boy; David fasted, and he went in and spent the night lying on the ground. The senior servants of his household tried to induce him to get up from the ground; but he refused, nor would he partake of food with them. On the seventh day the child died. David's servants were afraid to tell David that the child was dead; for they said, "We spoke to him when the child was alive and he wouldn't listen to us; how can we tell him that the child is dead? He might do something terrible." When David saw his servants talking in whispers, David understood that the child was dead; David asked his servants, "Is the child dead?" "Yes," they replied. Thereupon David rose from the ground; he bathed and anointed himself, and he changed his clothes. He went into the House of the LORD and prostrated himself. Then he went home and asked for food, which they set before him, and he ate. His courtiers asked him, "Why have you acted in this manner? While the child was alive, you fasted and wept; but now that the child is dead, you rise and take food!" He replied, "While the child was still alive, I fasted and wept because I thought: 'Who knows? The LORD may have pity on me, and the child may live.' But now that he is dead, why should I fast? Can I bring him back again? I shall go to him, but he will never come back to me."

35. שמ"ב יב, כד-כה

" כד וַיִּנְחַם דָּוִד, אֶת בַּת-שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ, וַיִּבֹא אֵלֶיהָ, וַיִּשְׁכַּב עִמָּה; וַתֵּלֶד בֵּן, וַיִּקְרָא (וַתִּקְרָא) אֶת-שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה, וַיְהִי, אֶהְבֹּ. כה וַיִּשְׁלַח, בְּיַד נָתָן הַנְּבִיא, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ, יְדִידְיָה--בְּעִבּוֹר, יְהוָה."

David consoled his wife Bathsheba; he went to her and lay with her. She bore a son and she named him Solomon. The LORD favored him, and He sent a message through the prophet Nathan; and he was named Jedidiah at the instance of the LORD.

36. מלכים א, א

" א וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן, בָּא בַיָּמָיִם; וַיִּכְסְהוּ, בַּבְּגָדִים, וְלֹא יַחֵם, לוֹ. ב וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו, יִבְקֹשׁוּ לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נְעָרָה בְּתוּלָה, וְעַמְדָה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, וְתַהֲ-לוֹ סִכְנָת; וַשְּׁכֵבָה בְּחִיקָה, וַחֵם לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ. ג וַיִּבְקֹשׁוּ נְעָרָה יְפָה, כָּל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל; וַיִּמְצְאוּ, אֶת-אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית, וַיִּבְאוּ אֹתָהּ, לְמֶלֶךְ. ד וְהַנְּעָרָה, יְפָה עַד-מְאֹד; וְתַהֲי לְמֶלֶךְ סִכְנָת וְתִשְׁרָתְהוּ, וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעָה. ה וַאֲדֹנֶיהָ בֶן-חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לְאֹמֶר, אָנִי אִמְלָךְ; וַיַּעַשׂ לוֹ, רֶכֶב וּפָרָשִׁים, וַחֲמֻשִׁים אִישׁ, רָצִים לְפָנָיו. ו וְלֹא-עָצְבוּ אֲבָיו מִיָּמָיו לְאֹמֶר, מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ; וְגַם-הוּא טוֹב-תֹּאֵר מְאֹד, וְאֹתוֹ יָלְדָה אֲחֵרֵי אֲבִישַׁלוֹם. ז וַיְהִי דְבָרָיו--עִם יוֹאֵב בֶן-צְרוּיָה, וְעִם אֲבִיתֵר הַכְּהֵן; וַיַּעֲזְרוּ, אֲחֵרֵי אֲדֹנֶיהָ. ח וַצְדוֹק הַכְּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנְּבִיא, וְשִׁמְעִי וְרֵעִי, וְהַגְּבֹרִים, אֲשֶׁר לְדָוִד--לֹא הָיוּ, עִם-אֲדֹנֶיהָ. ט וַיִּזְבַּח אֲדֹנֶיהָ, צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא, עִם אֶבֶן הַזִּיחֻלַּת, אֲשֶׁר-אֶצֶל עֵין רֹגֵל; וַיִּקְרָא, אֶת-כָּל-אֲחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלִכְל-אֲנָשֵׁי יְהוּדָה, עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ. י וְאֶת-נָתָן הַנְּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת-הַגְּבֹרִים, וְאֶת-שְׁלֹמֹה אָחִיו--לֹא

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

קרא. **יא** ויאמר נתן, אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר, הלוא שמעת, כי מלך אדניהו בן-חגית; ואדניהו דוד, לא ידע. **יב** ועתה, לכי איעצה נא עצה: ומלטי, את-נפשך, ואת-נפש בנה, שלמה. **יג** לכי ובאי אל-המלך דוד, ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר, כי-שלמה בנה ימלך אחרי, והוא ישב על-כסאי; ומדוע, מלך אדניהו. **יד** הנה, עודך מדברת שם--עם-המלך; ואני אבוא אחריה, ומלאתי את-דברך. **טו** ותבא בת-שבע אל-המלך החדרה, והמלך זקן מאד; ואבישג, השונמית, משרת, את-המלך. **טז** ותקד בת-שבע, ותשתחו למלך; ויאמר המלך, מה-לך. **יז** ותאמר לו, אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך, כי-שלמה בנה, ימלך אחרי; והוא, ישב על-כסאי. **יח** ועתה, הנה אדניה מלך; ועתה אדני המלך, לא ידעת. **יט** ויצבח שור ומריא-וצאן, לרב, ויקרא לכל-בני המלך, ולאביהו הכהן וליאב שר הצבא; ולשלמה עבדך, לא קרא. **כ** ואתה אדני המלך, עיני כל-ישראל עליך; להגיד להם--מי ישב על-כסא אדני-המלך, אחרי. **כא** והיה, כשכב אדני-המלך עם-אבותיו; והייתי, אני ובני שלמה--חטאים. **כב** והנה עודנה מדברת, עם-המלך; ונתן הנביא, בא. **כג** ויגידו למלך לאמר, הנה נתן הנביא; ויבא לפני המלך, וישתחו למלך על-אפיו ארצה. **כד** ויאמר, נתן, אדני המלך, אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי; והוא, ישב על-כסאי. **כה** פי ירד היום, ויצבח שור ומריא-וצאן לרב, ויקרא לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביהו הכהן, והנם אכלים ושתים לפניו; ויאמרו, יחי המלך אדניהו. **כו** ולי אני-עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן-יהוידע, ולשלמה עבדך--לא קרא. **כז** אם, מאת אדני המלך, נהיה, הדבר הזה; ולא הודעת, את-עבדך (עבדך), מי ישב על-כסא אדני-המלך, אחרי. **כח** ויען המלך דוד ויאמר, קראו-לי לבת-שבע; ותבא לפני המלך, ותעמד לפני המלך. **כט** וישבע המלך, ויאמר: חי-יהוה, אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה. **ל** כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל, לאמר, כי-שלמה בנה ימלך אחרי, והוא ישב על-כסאי תחתי; פי כן אעשה, היום הזה. **לא** ותקד בת-שבע אפים ארץ, ותשתחו למלך; ותאמר--יחי אדני המלך דוד, לעלם. **לב** ויאמר המלך דוד, קראו-לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא, ולבניהו בן-יהוידע; ויבאו, לפני המלך. **לג** ויאמר המלך להם, קחו עמכם את-עבדי אדניכם, והרכבתם את-שלמה בני, על-הפרדה אשר-לי; והורדתם אתו, אל-גחון. **לד** ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא, למלך--על-ישראל; ותקעתם, בשופר, ואמרתם, יחי המלך שלמה. **לה** ועליתם אחרי, ובא וישב על-כסאי, והוא ימלך, תחתי; ואתו צויתי להיות נגיד, על-ישראל ועל-יהודה. **לו** ויען בניהו בן-יהוידע את-המלך, ויאמר אמן: כן יאמר יהוה, אלהי אדני המלך. **לז** כאשר היה יהוה עם-אדני המלך, כן יהי (יהיה) עם-שלמה; ויגדל, את-כסאו, מכסא אדני המלך דוד. **לח** וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן-יהוידע, והפרתו והפלתו, וירכבו את-שלמה, על-פרדת המלך דוד; וילכו אתו, על-גחון. **לט** ויקח צדוק הכהן את-קרן השמן, מן-האהל, וימשח, את-שלמה; ויתקעו, בשופר, ויאמרו כל-העם, יחי המלך שלמה. **מ** ויעלו כל-העם, אחרי, והעם מחללים בחללים, ושמחים שמחה גדולה; ויתבקע הארץ, בקולם. **מא** וישמע אדניהו, וכל-הקראים אשר אתו, והם, פלו לאכל; וישמע יואב, את-קול השופר, ויאמר, מדוע קול-הקריה הומה. **מב** עודנו מדבר, והנה יונתן בן-אביהו הכהן בא; ויאמר אדניהו בא, כי איש חיל אתה וטוב תבשר. **מג** ויען, יונתן, ויאמר, לאדניהו: אבל, אדנינו המלך-דוד המלך את-שלמה. **מד** וישלח אתו-המלך את-צדוק הכהן ואת-נתן הנביא, ובניהו בן-יהוידע, והפרתו, והפלתו; וירכבו אתו, על פרדת המלך. **מה** וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון, ויעלו משם שמחים, ונתהם, הקריה; הוא הקול, אשר שמעתם. **מו** וגם ישב שלמה, על כסא המלוכה. **מז** וגם-באו עבדי המלך, לברך את-אדנינו המלך דוד לאמר, ייטב אלהיך (אלהים) את-שם שלמה משמה, ויגדל את-כסאו מכסאך; וישתחו המלך, על-המשכב. **מח** וגם-ככה, אמר המלך: ברוך יהוה אלהי ישראל, אשר נתן היום ישב על-כסאי--ועיני ראות. **מט** ויחרדו, ויקמו, כל-הקראים, אשר לאדניהו; וילכו, איש לדרך. **נ** ואדניהו, ירא מפני שלמה; ויקם וילך, ויחזק בקרנות המזבח. **נא** ויגדל לשלמה, לאמר, הנה אדניהו, ירא את-המלך שלמה; והנה אחז בקרנות המזבח, לאמר, ישבע-לי כיום המלך שלמה, אם-ימית את-עבדו בחרב. **נב** ויאמר שלמה--אם יהיה לבן-חיל, לא-יפל משערתו ארצה; ואם-רעה תמצא-בו, ומת. **נג** וישלח המלך שלמה, ויורדהו מעל המזבח, ויבא, וישתחו למלך שלמה; ויאמר-לו שלמה, לך לבייתך.

King David was now old, advanced in years; and though they covered him with bedclothes, he never felt warm.

2 His courtiers said to him, "Let a young virgin be sought for my lord the king, to wait upon Your Majesty and be his attendant; and let her lie in your bosom, and my lord the king will be warm." 3 So they looked for a beautiful girl throughout the territory of Israel. They found Abishag the Shunammite and brought her to the king. 4 The girl was exceedingly beautiful. She became the king's attendant and waited upon him; but the king was not intimate with her. 5 Now Adonijah son of Haggith went about boasting, "I will be king!" He provided himself with chariots and horses, and an escort of fifty outrunners. 6 His father had never scolded him: "Why did you do that?" He was the one born after Absalom and, like him, was very handsome. 7 He conferred with Joab son of Zeruah and with the priest Abiathar, and they supported Adonijah; 8 but the priest Zadok, Benaiah son of Jehoiada, the prophet Nathan, Shimei and Rei, and David's own fighting men did not side with Adonijah. 9 Adonijah made a sacrificial feast of sheep, oxen, and fatlings at

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

the Zohelath stone which is near En-rogel; he invited all his brother princes and all the king's courtiers of the tribe of Judah; 10 but he did not invite the prophet Nathan, or Benaiah, or the fighting men, or his brother Solomon. 11 Then Nathan said to Bathsheba, Solomon's mother, "You must have heard that Adonijah son of Haggith has assumed the kingship without the knowledge of our lord David. 12 Now take my advice, so that you may save your life and the life of your son Solomon. 13 Go immediately to King David and say to him, 'Did not you, O lord king, swear to your maidservant: "Your son Solomon shall succeed me as king, and he shall sit upon my throne"?' Then why has Adonijah become king?' 14 While you are still there talking with the king, I will come in after you and confirm your words." 15 So Bathsheba went to the king in his chamber.—The king was very old, and Abishag the Shunammite was waiting on the king.— 16 Bathsheba bowed low in homage to the king; and the king asked, "What troubles you?" 17 She answered him, "My lord, you yourself swore to your maidservant by the LORD your God: 'Your son Solomon shall succeed me as king, and he shall sit upon my throne.' 18 Yet now Adonijah has become king, and you, my lord the king, know nothing about it. 19 He has prepared a sacrificial feast of a great many oxen, fatlings, and sheep, and he has invited all the king's sons and Abiathar the priest and Joab commander of the army; but he has not invited your servant Solomon. 20 And so the eyes of all Israel are upon you, O lord king, to tell them who shall succeed my lord the king on the throne 21 Otherwise, when my lord the king lies down with his fathers, my son Solomon and I will be regarded as traitors." 22 She was still talking to the king when the prophet Nathan arrived. 23 They announced to the king, "The prophet Nathan is here," and he entered the king's presence. Bowing low to the king with his face to the ground, 24 Nathan said, "O lord king, you must have said, 'Adonijah shall succeed me as king and he shall sit upon my throne.' 25 For he has gone down today and prepared a sacrificial feast of a great many oxen, fatlings, and sheep. He invited all the king's sons and the army officers and Abiathar the priest. At this very moment they are eating and drinking with him, and they are shouting, 'Long live King Adonijah!' 26 But he did not invite me your servant, or the priest Zadok, or Benaiah son of Jehoiada, or your servant Solomon. 27 Can this decision have come from my lord the king, without your telling your servant who is to succeed to the throne of my lord the king?" 28 King David's response was: "Summon Bathsheba!" She entered the king's presence and stood before the king. 29 And the king took an oath, saying, "As the LORD lives, who has rescued me from every trouble: 30 The oath I swore to you by the LORD, the God of Israel, that your son Solomon should succeed me as king and that he should sit upon my throne in my stead, I will fulfill this very day!" 31 Bathsheba bowed low in homage to the king with her face to the ground, and she said, "May my lord King David live forever!" 32 Then King David said, "Summon to me the priest Zadok, the prophet Nathan, and Benaiah son of Jehoiada." When they came before the king, 33 the king said to them, "Take my loyal soldiers, and have my son Solomon ride on my mule and bring him down to Gihon. 34 Let the priest Zadok and the prophet Nathan anoint him there king over Israel, whereupon you shall sound the horn and shout, 'Long live King Solomon!' 35 Then march up after him, and let him come in and sit on my throne. For he shall succeed me as king; him I designate to be ruler of Israel and Judah." 36 Benaiah son of Jehoiada spoke up and said to the king, "Amen! And may the LORD, the God of my lord the king, so ordain. 37 As the LORD was with my lord the king, so may He be with Solomon; and may He exalt his throne even higher than the throne of my lord King David." 38 Then the priest Zadok, and the prophet Nathan, and Benaiah son of Jehoiada went down with the Cherethites and the Pelethites. They had Solomon ride on King David's mule and they led him to Gihon. 39 The priest Zadok took the horn of oil from the Tent and anointed Solomon. They sounded the horn and all the people shouted, "Long live King Solomon!" 40 All the people then marched up behind him, playing on flutes and making merry till the earth was split open by the uproar. 41 Adonijah and all the guests who were with him, who had just finished eating, heard it. When Joab heard the sound of the horn, he said, "Why is the city in such an uproar?" 42 He was still speaking when the priest Jonathan son of Abiathar arrived. "Come in," said Adonijah. "You are a worthy man, and you surely bring good news." 43 But Jonathan replied to Adonijah, "Alas, our lord King David has made Solomon king! 44 The king sent with him the priest Zadok and the prophet Nathan and Benaiah son of Jehoiada, and the Cherethites and Pelethites. They had him ride on the king's mule, 45 and

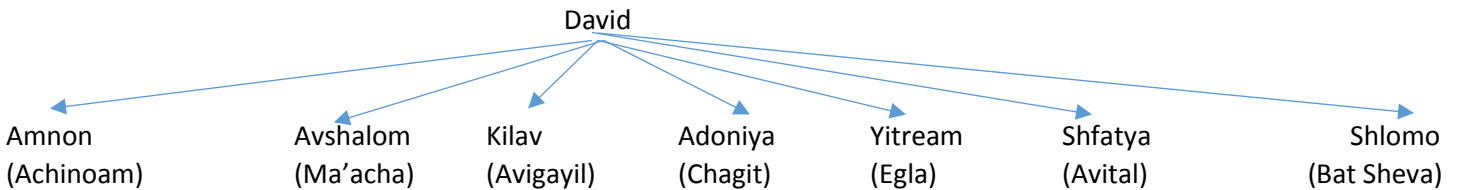

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

the priest Zadok and the prophet Nathan anointed him king at Gihon. Then they came up from there making merry, and the city went into an uproar. That's the noise you heard. 46 Further, Solomon seated himself on the royal throne; 47 further, the king's courtiers came to congratulate our lord King David, saying, 'May God make the renown of Solomon even greater than yours, and may He exalt his throne even higher than yours!' And the king bowed low on his couch. 48 And further, this is what the king said, 'Praised be the LORD, the God of Israel who has this day provided a successor to my throne, while my own eyes can see it.'" 49 Thereupon, all of Adonijah's guests rose in alarm and each went his own way. 50 Adonijah, in fear of Solomon, went at once [to the Tent] and grasped the horns of the altar. 51 It was reported to Solomon: "Adonijah is in fear of King Solomon and has grasped the horns of the altar, saying, 'Let King Solomon first swear to me that he will not put his servant to the sword.'" 52 Solomon said, "If he behaves worthily, not a hair of his head shall fall to the ground; but if he is caught in any offense, he shall die." 53 So King Solomon sent and had him taken down from the altar. He came and bowed before King Solomon, and Solomon said to him, "Go home."

David's Family .37

.38 מלכים א, יד, כה-כו

" כה וְכַאֲבִשְׁלוֹם, לֹא-הָיָה אִישׁ-יָפֶה בְּכָל-יִשְׂרָאֵל--לְהַלֵּל מְאֹד: מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קְדָקְדוֹ, לֹא-הָיָה בּוֹ מוֹם. כו וּבְגִלְחוֹ, אֶת-רֹאשׁוֹ, וְהָיָה מְקַיֵץ יָמִים לְיָמִים אֲשֶׁר יִגְלַח, כִּי-כָבֵד עָלָיו וְגִלְחוֹ; וְשָׁקַל אֶת-שַׁעַר רֹאשׁוֹ, מֵאֲתִים שְׁקִלִים בְּאֶבֶן הַמֶּלֶךְ."

No one in all Israel was so admired for his beauty as Absalom; from the sole of his foot to the crown of his head he was without blemish. When he cut his hair—he had to have it cut every year, for it grew too heavy for him—the hair of his head weighed two hundred shekels by the royal weight.

.39 דברים כב, כח-כט

" כח כִּי-יִמְצָא אִישׁ, נַעַר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁה, וּתְפָסָהּ, וְשָׁכַב עִמָּה; וּנְמָצָאוּ. כט וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה, לְאִבֵי הַנַּעֲרָ--חֲמִשִּׁים כֶּסֶף; וְלֹא-תִהְיֶה לְאִשָּׁה, תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה--לֹא-יִכַל שְׁלָחָהּ, כָּל-יָמָיו."

If a man comes upon a virgin who is not engaged and he seizes her and lies with her, and they are discovered, the man who lay with her shall pay the girl's father fifty [shekels of] silver, and she shall be his wife. Because he has violated her, he can never have the right to divorce her.

.40 רד"ק שמ"ב יב, כד

" ויבא אליה בא אליה בטענה כי היתה נמנעה מלהזקק לו אמרה לו הילד מת מפני העון אפי' יהיה לי בן של קיימא ממך יבזזו אחיו אותו מפני שבאתי אליך בעון מתחילה אמר לה דוד האל מחל לי העון והבן הראשון שיהיה לי ממך ימלוך אחרי כי כן שלח לי האל על יד הנביא ונשבע לה וזהו שאמרה לו בת שבע הלא אתה אדוני המלך נשבעת לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי:"

.41 דברי הימים א, כב

" ה וַיֹּאמֶר דָּוִד, שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר וְרָךְ, וְהַבִּית לְבָנוֹת לַיהוָה לְהַגְדִּיל לְמַעַלְהָ לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל-הָאֲרָצוֹת, אֲכִינָה נָא לוֹ; וַיִּכֶן דָּוִד לְרַב, לְפָנָיו מוֹתוֹ. ו וַיִּקְרָא, לְשְׁלֹמֹה בְנוֹ; וַיִּצְוֵהוּ לְבָנוֹת בֵּית, לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. ז וַיֹּאמֶר דָּוִד, לְשְׁלֹמֹה: בְּנוֹ (בְּנִי)--אֲנִי הָיָה עִם-לִבְבִי, לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי. ח וַיְהִי עָלַי דְּבַר-יְהוָה, לֵאמֹר, דָּם לְרַב שִׁפְכָתָהּ, וּמִלְחָמוֹת גְּדוּלוֹת עָשִׂיתָ: לֹא-תִבְנֶה בֵּית, לְשִׁמִּי--כִּי דָמִים רַבִּים, שִׁפְכָתָה אֲרָצָה לְפָנָי. ט הִנֵּה-בֵן נוֹלָד לָךְ, הוּא יְהִי אִישׁ מְנוּחָה, וְהִנְחִיחוֹתֵי לּוֹ מִכָּל-אוֹיְבָיו, מִסָּבִיב: כִּי שְׁלֹמֹה יְהִי שְׁמוֹ, וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֶתֵּן עַל-יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו. י הוּא-יִבְנֶה בֵּית, לְשִׁמִּי, וְהוּא יְהִי-לִי לְבֵן, וְאֲנִי-לוֹ לְאָב; וְהִכִּינוֹתִי כֶּסֶף מְלָכוּתוֹ, עַל-יִשְׂרָאֵל--עַד-

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

עולם. יא עתה בני, יהי יהוה עמך; והצלחת, ובנית בית יהוה אלהיך, כאשר, דבר עליך. יב אך יתן-לך יהוה שכל ובינה, ויצוך על-ישראל, ולשמור, את-תורת יהוה אלהיך. יג אז תצליח--אם-תשמור לעשות את-החקים ואת-המשפטים, אשר צוה יהוה את-משנה על-ישראל; חזק ואמץ, אל-תירא ואל-תחת.

5 For David thought, "My son Solomon is an untried youth, and the House to be built for the LORD is to be made exceedingly great to win fame and glory throughout all the lands; let me then lay aside material for him." So David laid aside much material before he died. 6 Then he summoned his son Solomon and charged him with building the House for the LORD God of Israel. 7 David said to Solomon, "My son, I wanted to build a House for the name of the LORD my God. 8 But the word of the LORD came to me, saying, 'You have shed much blood and fought great battles; you shall not build a House for My name for you have shed much blood on the earth in My sight. 9 But you will have a son who will be a man at rest, for I will give him rest from all his enemies on all sides; Solomon will be his name and I shall confer peace and quiet on Israel in his time. 10 He will build a House for My name; he shall be a son to Me and I to him a father, and I will establish his throne of kingship over Israel forever.' 11 Now, my son, may the LORD be with you, and may you succeed in building the House of the LORD your God as He promised you would. 12 Only let God give you sense and understanding and put you in charge of Israel and the observance of the Teaching of the LORD your God. 13 Then you shall succeed, if you observantly carry out the laws and the rules that the LORD charged Moses to lay upon Israel. Be strong and of good courage; do not be afraid or dismayed.

42. דברי הימים א, פרק כח

"א ויקהל דוד את-כל-שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את-המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל-רכוש ומקנה למלך ולבניו עם-הסריסים והגבורים, ולכל-גבור חיל--אל-ירושלם. ב ויקם דוד המלך, על-רגליו, ויאמר, שמעוני אחי ועמי: אני עם-לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית-יהוה, ולהדם רגלי אלהינו, והכינותי, לבנות. ג והאלהים אמר לי, לא-תבנה בית לשמי: כי איש מלחמות אתה, ודמים שפכת. ד ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית-אבי, להיות למלך על-ישראל לעולם--כי ביהודה בחר לנגיד, ובבית יהודה בית אבי; ובבני אבי--בי רצה, להמליך על-כל-ישראל. ה ומפל-בני--כי רבים בני, נתן לי יהוה; ויבחר בשלמה בני--לשבת על-כסא מלכות יהוה, על-ישראל. ו ויאמר לי--שלמה בנך, הוא-יבנה ביתי ויחצרותי: כי-בחרתי בו לי לבן, ואני אהיה-לו לאב. ז והכינותי את-מלכותו, עד-לעולם: אם-יחזק, לעשות מצותי ומשפטי--כיום הזה. ח ועתה לעיני כל-ישראל קהל-יהוה, ובאזני אלהינו, שמרו ודרשו, כל-מצות יהוה אלהיכם--למען תירשו את-הארץ הטובה, והנחלתם לבניכם אחריכם עד-עולם. ט ואתה שלמה-בני דע את-אלהי אביך ועבדה, בלב שלם ובנפש חפצה--כי כל-לבבות דורש יהוה, וכל-יצר מחשבות מבין: אם-תדרשנו ומצא לה, ואם-תעזבנו יזניחך לעד. י ראה עתה, כי-יהוה בחר בך לבנות-בית למקדש--חזק ועשה.

1 David assembled all the officers of Israel—the tribal officers, the divisional officers who served the king, the captains of thousands and the captains of hundreds, and the stewards of all the property and cattle of the king and his sons, with the eunuchs and the warriors, all the men of substance—to Jerusalem. 2 King David rose to his feet and said, "Hear me, my brothers, my people! I wanted to build a resting-place for the Ark of the Covenant of the LORD, for the footstool of our God, and I laid aside material for building. 3 But God said to me, 'You will not build a house for My name, for you are a man of battles and have shed blood.' 4 The LORD God of Israel chose me of all my father's house to be king over Israel forever. For He chose Judah to be ruler, and of the family of Judah, my father's house; and of my father's sons, He preferred to make me king over all Israel; 5 and of all my sons—for many are the sons the LORD gave me—He chose my son Solomon to sit on the throne of the kingdom of the LORD over Israel. 6 He said to me, 'It will be your son Solomon who will build My House and My courts, for I have chosen him to be a son to Me, and I will be a father to him. 7 I will establish his kingdom forever, if he keeps firmly to the observance of My commandments and rules as he does now.' 8 And now, in the sight of all Israel, the congregation of the LORD, and in the hearing of our God, [I say:] Observe and apply yourselves to all the commandments of the LORD your God in order that you may possess this good land and bequeath it to your children after you forever. 9 "And you, my son Solomon, know the God of your father, and serve Him with single mind and fervent heart, for the LORD searches all minds and discerns the design of every thought; if you seek

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

Him He will be available to you, but if you forsake Him He will abandon you forever. 10 See then, the LORD chose you to build a house as the sanctuary; be strong and do it."

43. מלכים א, ב

" יב וְשִׁלְמָה--יָשֵׁב, עַל-כֹּסֵא דָוִד אָבִיו; וַתֵּן מַלְכוּתוֹ, מֵאֲדָם. יג וַיָּבֵא אֲדֹנֵיהוּ בֶן-חַגִּית, אֶל-בֵּת-שָׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה, וַתֹּאמֶר, הַשְּׁלוֹם בְּאָרְךָ; וַיֹּאמֶר, שְׁלוֹם. יד וַיֹּאמֶר, דַּבֵּר לִי אֵלֶיךָ; וַתֹּאמֶר, דַּבֵּר. טו וַיֹּאמֶר, אֵת יְדַעְתָּ כִּי-לִי הִיְתָה הַמְּלוּכָה, וְעַלִּי שָׁמוּ כָל-יִשְׂרָאֵל פְּנִיָהֶם, לְמַלְךָ; וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאַחִי, כִּי מִיָּהוָה הִיְתָה לוֹ. טז וְעַתָּה, שְׂאֵלָה אַחַת אֲנֹכִי שֹׂאֵל מֵאַתָּה--אֶל-תִּשָּׁבֵי, אֶת-פָּנָי; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, דַּבֵּר. יז וַיֹּאמֶר, אֶמְרִי-נָא לְשִׁלְמָה הַמְּלָךְ, כִּי לֹא-יִשָּׁיב, אֶת-פָּנָיךְ; וַיִּתֵּן-לִי אֶת-אַבִּישָׁג הַשְּׁוֹנַמִּית, לְאִשָּׁה. יח וַתֹּאמֶר בֵּת-שָׁבַע, טוֹב; אֲנֹכִי, אֲדַבֵּר עִלְיָךְ אֶל-הַמְּלָךְ. יט וַתָּבֵא בֵת-שָׁבַע אֶל-הַמְּלָךְ שְׁלֹמֹה, לְדַבֵּר-לוֹ עַל-אֲדֹנֵיהוּ; וַיִּקָּם הַמְּלָךְ לְקִרְאָתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ, וַיֵּשֶׁב עַל-כֹּסֵאוֹ, וַיִּשָּׂם כֹּסֵא לְאִם הַמְּלָךְ, וַתִּשָּׁב לִימִינוֹ. כ וַתֹּאמֶר, שְׂאֵלָה אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי שֹׂאֵלָת מֵאַתָּה--אֶל-תִּשָּׁבֵי, אֶת-פָּנָי; וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמְּלָךְ שְׂאֵלִי אִמִּי, כִּי לֹא-אֲשִׁיב אֶת-פָּנָיךְ. כא וַתֹּאמֶר, יִתֵּן אֶת-אַבִּישָׁג הַשְּׁוֹנַמִּית, לְאֲדֹנֵיהוּ אַחִירָהּ, לְאִשָּׁה. כב וַיַּעַן הַמְּלָךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ, וְלָמָּה אֵת שֹׂאֵלָת אֶת-אַבִּישָׁג הַשְּׁוֹנַמִּית לְאֲדֹנֵיהוּ, וְשֹׂאֵלִי-לוֹ אֶת-הַמְּלוּכָה, כִּי הוּא אַחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי; וְלוֹ וְלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן, וְלִיֹּזָבֵב בֶּן-צָרוּיָה. כג וַיִּשָּׁבַע הַמְּלָךְ שְׁלֹמֹה, בַּיהוָה לֵאמֹר: כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים, וְכֹה יוֹסִיף, כִּי בִנְפֹשׁוֹ, דַּבֵּר אֲדֹנֵיהוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. כד וְעַתָּה, חִי-יָהוּהָ אֲנֹשֶׁר הַכִּינִי וַיּוֹשִׁיבֵנִי (וַיּוֹשִׁיבֵנִי) עַל-כֹּסֵא דָוִד אָבִי, וְאֲשֶׁר עָשָׂה-לִּי בַּיּוֹם, כִּי הָיִים, יוֹמַת אֲדֹנֵיהוּ. כה וַיִּשְׁלַח הַמְּלָךְ שְׁלֹמֹה, בְּיַד בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע; וַיִּפְגַּע-בוֹ, וַיָּמַת.

And Solomon sat upon the throne of his father David, and his rule was firmly established. 13 Adonijah son of Haggith came to see Bathsheba, Solomon's mother. She said, "Do you come with friendly intent?" "Yes," he replied; 14 and he continued, "I would like to have a word with you." "Speak up," she said. 15 Then he said, "You know that the kingship was rightly mine and that all Israel wanted me to reign. But the kingship passed on to my brother; it came to him by the will of the LORD. 16 And now I have one request to make of you; do not refuse me." She said, "Speak up." 17 He replied, "Please ask King Solomon—for he won't refuse you—to give me Abishag the Shunammite as wife." 18 "Very well," said Bathsheba, "I will speak to the king in your behalf." 19 So Bathsheba went to King Solomon to speak to him about Adonijah. The king rose to greet her and bowed down to her. He sat on his throne; and he had a throne placed for the queen mother, and she sat on his right. 20 She said, "I have one small request to make of you, do not refuse me." He responded, "Ask, Mother; I shall not refuse you." 21 Then she said, "Let Abishag the Shunammite be given to your brother Adonijah as wife." 22 The king replied to his mother, "Why request Abishag the Shunammite for Adonijah? Request the kingship for him! For he is my older brother, and the priest Abiathar and Joab son of Zeruah are on his side." 23 Thereupon, King Solomon swore by the LORD, saying, "So may God do to me and even more, if broaching this matter does not cost Adonijah his life! 24 Now, as the LORD lives, who has established me and set me on the throne of my father David and who has provided him with a house, as he promised, Adonijah shall be put to death this very day!" 25 And Solomon instructed Benaiah son of Jehoiada, who struck Adonijah down; and so he died.